

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 79 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije ⁽¹⁾ nasprotuje temu, da nacionalna zakonodaja, kakršna se izvaja s členom 266 splošnega zakona o carinah in trošarinah z dne 18. julija 1977, ob nezakonitem vnosu blaga na carinsko ozemlje Unije, za katero se plača uvozna dajatev, določa, da je oseba, ki je civilno odgovorna za kršitev, vendar pri njej ni sodelovala, solidarna dolžnica carinskega dolga?

⁽¹⁾ UL L 269, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgerichts Frankfurt am Main (Nemčija) 19. septembra 2018 – RB/TÜV Rheinland LGA Products GmbH in drugi

(Zadeva C-581/18)

(2018/C 427/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RB

Toženi stranki: TÜV Rheinland LGA Products GmbH, Allianz IARD S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so naslovniki prepovedi diskriminacije iz člena 18, prvi odstavek, PDEU poleg držav članic EU in institucij Unije tudi zasebnopravni subjekti (neposredni učinek člena 18, prvi odstavek, PDEU v razmerju med zasebnopravnimi subjekti)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen in se člen 18, prvi odstavek, PDEU ne uporablja v razmerjih med zasebnopravnimi subjekti: ali je treba člen 18, prvi odstavek, PDEU razlagati tako, da ta določba nasprotuje omejitvi kritja na škodne primere, ki nastopijo v celinski Franciji in francoskih čezmorskih ozemljih, ker pristojni francoski organ, Bureau central de tarification, ni izpodbijal zadevne klavzule, čeprav je ta klavzula v nasprotju s členom 18, prvi odstavek, PDEU, saj pomeni posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: pod katerimi pogoji je v primeru učinka v razmerju med zasebnopravnimi subjekti posredna diskriminacija lahko upravičena? Zlasti: ali je omejitev ozemeljskega obsega zavarovalnega kritja na škodne primere, ki nastopijo v določeni državi članici EU, mogoče utemeljiti z argumentom omejitve odgovornosti zavarovalnice in višine premije, če zadevne zavarovalne pogodbe hkrati določajo, da je v primeru serijske škode višina zavarovalnega kritja omejena po posameznem škodnem primeru in po posameznem zavarovalnem letu?
4. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 18, prvi odstavek, PDEU razlagati tako, da se zavarovatelj, ki je ob kršitvi člena 18, prvi odstavek, PDEU škodo povrnil samo, če je ta nastala v celinski Franciji in francoskih čezmorskih ozemljih, ne more, kadar je škodni primer nastopil zunaj teh območij, sklicevati na to, da je treba plačilo zavrniti, ker je bil najvišji znesek kritja že dosežen?